

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: NM-4C/382/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515208377
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3515208377.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, pred sudkyňou JUDr. Júliou Prikrylovou, v spore žalobcu: DPS financial consulting, s. r. o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpeného: advoconsulting s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 47 253 428, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. XXX, zastúpenému: A | K | J | K s. r. o., IČO: 50 112 252, so sídlom Športová 2071/39, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, o zaplatenie 5.627,94 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému súd priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.
- III. Žalovanému súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Dňa 21.08.2015 bola súdu doručená žaloba, ktorou žalobca žiadal súd, aby uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 5.627,94 Eur a náhradu trov konania. Návrh vo veci samej odôvodnil tým, že dňa 02.06.2008 uzatvorila spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., ako právny predchodca žalobcu, so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v znení jej dodatku, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebného úveru vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 EUR) s premenlivou úrokovou sadzbou vo výške 11,75 % ročne, poplatok za správu úveru 60,- Sk (1,99 EUR) mesačne a konečnou splatnosťou úveru ku dňu 20.05.2018 (ďalej aj ako "úverová zmluva" alebo "zmluva o úvere"). Dňa 25.02.2009 bol uzatvorený Dodatok č. 1 k zmluve o úvere, ktorého predmetom bolo dočasné zníženie splátok poskytnutého úveru. Uzatvorením zmluvy o úvere sa žalovaný zároveň zaviazal dodržiavať aj Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. účinné od 01.08.2002. Žalovaný čerpal úver v celom rozsahu hneď dňa 02.06.2008. Pre nezaplatenie splátky za január 2009 sa dostal do omeškania s úhradou splátky, pričom túto úhradu realizoval až 25.02.2009 vo výške 62,35 EUR. Žalovaný sa opätovne dostal do omeškania so zaplatením splátky za september 2009, pričom od tohto obdobia neplatil splátky úveru riadne, a to opakovane, na čo následne uskutočňoval úhrady v nepravidelných splátkach a v nerovnej výške. Veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) výzvou zo dňa 30.07.2013 vyzvala žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy, pričom táto bola žalovanému doručená 02.08.2013. Žalovaný napriek výzve veriteľa nerealizoval úhradu dlžnej sumy. Veriteľ listom zo dňa 03.09.2013 žalovanému oznámil, že ku dňu 02.09.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stala pohľadávka zo zmluvy o úvere splatná v celom rozsahu. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola výška dlhu 5.308,50 EUR. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému doručené dňa 10.09.2013 avšak k zaplateniu dlhu zo strany žalovaného nedošlo. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27.09.2013 bola predmetná pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. zo zmluvy o úvere postúpená na žalobcu.

2. Tunajší súd vydal platobný rozkaz č. k. 4C/382/2015 - 41 zo dňa 31.08.2016, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu.

3. Proti platobnému rozkazu tunajšieho súdu č. k. 4C/382/2015 - 41 zo dňa 31.08.2016 podal žalovaný odpor, ktorý odôvodnil tak, že neuznáva vymáhanú pohľadávku, lebo táto je v celom rozsahu uhradená. Túto skutočnosť si bol žalovaný overiť v pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s., kde mu príslušná referentka po nahliadnutí do dokladov oznámila, že pohľadávka je vyplatená s tým, že mu "ukázala celý výpis z účtu na počítači", a tiež mu povedala, že nemá nič platiť. Ako dôkaz navrhol vyžiadať zo Slovenskej sporiteľne, a.s. výpis z účtu. Nevie, na akom základe od neho vymáha dlh žalobca, nakoľko podľa tvrdenia žalovaného predmetnú pohľadávku odkúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., pričom ako dôkaz pripojil prípis zo dňa 14.01.2014, z ktorého je zrejmé "odkúpenie pohľadávky". Asi 2 mesiace po odkúpení pohľadávky spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. sa žalovanému telefonicky ozval žalobca, že predmetnú pohľadávku odkúpil on, pričom žalovaný telefonicky oznámil, že pohľadávka je "odkúpená". Žalovaný si myslí, že 2 subjekty nemohli pohľadávku odkúpiť a tvrdí, že pohľadávka je "vyrovnaná" a nič nedlhuje. Žalovaný pripojil k svojmu podaniu listinu od spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., v ktorej je uvedený variabilný symbol k pohľadávke v znení XXXXXXXXXX.

4. Tunajší súd uznesením č. k. 4C/382/2015 - 46 zo dňa 18.10.2016 zrušil vydaný platobný rozkaz č. k. 4C/382/2015 - 41 zo dňa 31.08.2016.

5. Dňa 4. októbra 2021 tunajší súd vyhlásil rozsudok č. k. 4C/382/2015 – 112, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.627,94 EUR a to v splátkach po 100,- Eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení uviedol, že dňa 21.08.2015 bola súdu doručená žaloba, ktorou žalobca žiadal súd, aby uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 5 627,94 eur a náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Dňa 02.06.2008 bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Na základe úverovej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 100 000,- Sk (3 319,39 eur) s premenlivou úrokovou sadzbou úveru vo výške 11,75 % ročne, s výškou splátky 1 492,- Sk (49,53 eur) mesačne, s počtom splátok 119, splatnosťou prvej splátky dňa 20.07.2008 a konečnou splatnosťou úveru 20.05.2018. Ročná percentuálna miera nákladov bola účastníkmi dojednaná na 14,53 % a priemerná hodnota RPMN bola v rovnakej výške. Celkové náklady spojené s úverom boli dohodnuté vo výške 81 107,80 Sk (2 692,29 eur). Dňa 25.02.2009 uzatvoril veriteľ (právny predchodca žalobcu) so žalovaným Dodatok č. 1 k úverovej zmluve, na základe ktorého sa dohodli, že výška splátky bude v období 02.03.2009 - 31.08.2009 v sume 0,00 eur a od 01.09.2009 v sume 54,45 eur. Žalovaný si svoje povinnosti z úverovej zmluvy v spojení s jej dodatkom neplnil riadne a včas, t. j. splátky poskytnutého úveru nesplácal v dohodnutej výške a dohodnutých termínoch, čím sa dostal do omeškania so splácaním. Veriteľ listom zo dňa 30.07.2013 vyzval žalovaného, aby dlžnú sumu 2 091,06 eur s príslušenstvom doplatil v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Nakoľko žalovaný svoj dlh voči veriteľovi nezaplatil, veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti ku dňu 02.09.2013, čím sa pohľadávka stala splatnou v celom rozsahu, pričom o tejto skutočnosti informoval žalovaného listom zo dňa 03.09.2013. Následne právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., uzatvorila so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XX zo dňa 27.09.2013, na základe ktorej bola pohľadávka vymáhaná v tomto konaní s úverovým číslom XXXXXXXXXX postúpená na žalobcu. Právne vec súd posúdil podľa § 2 písm. b), § 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj len "zákon o spotrebiteľských úveroch"); § 53 ods. 9, § 101, § 103, § 517 ods. 1, ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že nárok žalobcu je dôvodný. Súd skúmal, či úverová zmluva obsahuje obligatórne náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Súd aplikoval právny režim účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, t. j. 20.06.2007, a to v súlade so zásadou intertemporality hmotnoprávných noriem. Úver v tejto súvislosti súd nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov, čo by bolo sankciou v prípade, že by v úverovej zmluve absentovala niektorá z obligatórných zákonných náležitostí. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný sa vo svojich vyjadreniach odvolával na inú pohľadávku, ktorú voči nemu mala spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., z iného právneho titulu (zmluva o kontokorentnom úvere), pričom táto nesúvisiaca pohľadávka bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., o čom svedčia i listinné dôkazy a

rovnako tak vyjadrenia žalobcu i spoločností Slovenská sporiteľňa, a.s., a EOS KSI Slovensko, s.r.o. Vzhľadom k tomu, že žalobca na pojednávaní súdu s poukazom na finančnú situáciu žalovaného súhlasil s postupným splatením žalovanej pohľadávky formou splátok, súd rozhodol tak, že žalovanému umožnil postupné zaplatenie žalovanej pohľadávky v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur splatných do 25. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP v spojitosti s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že predmetný úver už splatil tak, ako mal, a úverová zmluva bola riadne ukončená. Ďalej uviedol, že predmetná zmluva by mohla obsahovať neprijateľné podmienky a predmetný úver by mohol byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Je si vedomý splatenia istiny, ktorú si od pôvodného veriteľa požičal. Poukázal na to, že vo veciach ochrany spotrebiteľa súd musí z úradnej povinnosti podrobiť zmluvu súdnej kontrole a zistiť, či zmluva je spotrebiteľská a či obsahuje neprijateľné podmienky a nekalé podmienky. Suma, ktorú žalobca od žalovaného žiada, už hraničí s úžerou, nakoľko je 2 x väčšia ako bola istina, ktorú si žalovaný požičal. Súd nebral do úvahy ním predložené listinné dôkazy, ktoré preukazujú splatenie celého dlhu. Žalovaný vzniesol námietku premlčania. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/17/2022 – 126 zo dňa 29. apríla 2022 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení o. i. uviedol, že z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu ako nárok na zaplatenie nesplateného úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý poskytol žalovanému právny predchodca žalobcu, ktorým bola banka Slovenská sporiteľňa, E.. Súd prvej inštancie však dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil a napadnutý rozsudok je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľný. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za nepreskúmateľné. Odvolací súd uviedol, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie požiadala žalobcu o ďalšie skutkové tvrdenia, najmä o uvedenie konkrétneho výpočtu jednotlivých položiek žalovanej sumy (t. j. ako k nim dospel, z akej sumy, akou sadzbou a za aké obdobie vychádzal pri výpočte úrokov a úrokov z omeškania, z čoho pozostáva istina, akým spôsobom k nej dospel, aké všetky úhrady a kedy žalovaný vykonal (či už žalobcovi alebo jeho právneho predchodcovi) a akým spôsobom boli započítané. Znovu nariadi na prejednanie veci pojednávanie a opätovne skutkovo i právne posúdi uplatnený nárok žalobcu, prípadne doplní dokazovanie a dôsledne sa vysporiada s argumentáciou oboch strán v konaní, a to aj s hmotnoprávnymi námietkami žalovaného použitými v odvolacom konaní vrátane námietky premlčania a následne vo veci opätovne rozhodne rozsudkom, ktorý bude spĺňať náležitosti podľa § 220 CSP v zmysle vyššie uvedeného, pričom dôkazy vyhodnotí v súlade s ustanovením § 191 CSP. Súd predovšetkým dôsledne posúdi výšku uplatneného nároku a jeho jednotlivých zložiek, a to tak z hľadiska skúmania úhrad žalovaného a ich započítania, ale aj z hľadiska splnenia náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských a následkov v prípade ich absencie, resp. ich neuvedenia v súlade so skutočnosťou, vysporiada sa aj s námietkou premlčania vznesenou žalovaným v odvolacom konaní a aj bez toho, aby to strany sporu namietali, je povinný skúmať vecnú legitimitáciu strán sporu (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

8. Súd rešpektujúc právne závery odvolacieho súdu vyzval žalobcu na vyjadrenie, aby v zmysle právnych záverov Krajského súdu v Trenčíne obsiahnutých v uznesení č. k. 6Co/17/2022 – 126 zo dňa 29. apríla 2022 doplnil ďalšie skutkové tvrdenia, najmä uvedenie konkrétneho výpočtu jednotlivých položiek žalovanej sumy – ako k nim dospel, z akej sumy, akou sadzbou a za aké obdobie vychádzal pri výpočte úrokov a úrokov z omeškania, z čoho pozostáva istina, akým spôsobom k nej dospel, aké všetky úhrady žalovaný vykonal (či už žalobcovi alebo jeho právneho predchodcovi) a akým spôsobom bol započítané. Uvedená výzva bola žalovanému doručená 2x, a to listom zo dňa 09.11.2022 a následne bol žalobca urgovaný listom zo dňa 12.12.2022, pričom táto bola žalobcovi, resp. jeho právneho zástupcovi doručená dňa 27.12.2022.

9. Žalobca dňa 20.02.2023 doručil súdu svoje vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nedisponuje prístupom do informačného systému a databáz jeho právneho predchodcu, pre výpočet žalovanej sumy pozostávajúcej z istiny a jej príslušenstva (ako je uvedené v článku III. Návrhu na začatie konania), a preto vychádzal žalobca z vyčíslenia poskytnutého jeho právnym predchodcom, a to z analytického výpisu z úverového účtu žalovaného za obdobie od 06.08.2011 do 07.11.2014 (ďalej len „analytický výpis“), pričom žalovaná suma je:

a) Istina vo výške 4.184,33 EUR, ktorá je vypočítaná ako súčet jednotlivých položiek označených ako „Odpis - splátka istiny“ (príslušná časť anuitnej splátky), uvedených na strane 001/005 a 002/005 analytického výpisu, pričom uvedené položky predstavujú časti splátok pripadajúce na istinu za obdobie od 20.6.2010 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (resp. konečnej splatnosti úveru), pričom posledná položka predstavuje výšku úhrady pripadajúcu na istinu po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru;

b) Nezaplatené úroky z úveru vo výške 1.026,74 EUR, ktorých sadzba je v zmysle Zmluvy o úvere dojednaná ako premenlivá sadzba úrokov vo výške 11,75 % ročne, pričom však (ako vyplýva z výpisov z úverového účtu za obdobie od 02.06.2008 do 02.09.2013, teda do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), sadzba sa za obdobie trvania zmluvného vzťahu nemenila a sú vypočítané ako súčet jednotlivých položiek označených ako „Odpis – splátka riadneho úroku“ (príslušná časť nezaplatenej anuitnej splátky), uvedených na strane 003/005 a 004/005 analytického výpisu pre obdobie od 6.8.2011 do 7.11.2014;

c) Zmluvné úroky z omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 95,01 EUR, pričom zmluvné úroky z omeškania sú vypočítané ako súčet jednotlivých položiek označených ako „Odpis – splátka úroku z omeškania“, uvedených na strane 004/004 v analytickom výpise za obdobie od 6.8.2011 do 7.11.2014 v časti „Úroky z omeškania zmluvný – Penalty Interest“. Sadza zmluvných úrokov z omeškania je uvedená vo výpise z úverového účtu žalovaného za obdobie od 1.1.2009 do 6.8.2011 (strana výpisu číslo 9), a to v sadzbe 8 % ročne z omeškaných splátok od 20.9.2009 do 06.08.2011. V zmysle analytického výpisu z účtu za obdobie od 6.8.2011 do 7.11.2014 (strana 005/005 výpisu) bol zmluvný úrok z omeškania dojednaný vo výške 8 % ročne z omeškaných splátok v období od 6.8.2011 do 31.1.2013 a v období od 1.2.2013 do 7.11.2014 bol zmluvný úrok z omeškania dojednaný vo výške 5 % ročne z omeškaných splátok;

d) Záonné úroky z omeškania do postúpenia pohľadávky (od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti) vo výške 58,19 EUR v sadzbe 16,75 % ročne z istiny od 3.9.2013 do 26.09.2013 (sadza pozostáva z 11,75% sadzby riadneho úroku z úveru patriaceho veriteľovi do dňa vrátenia poskytnutých prostriedkov a 5% sadzby zákonných úrokov z omeškania určená vykonávacím predpisom k Občianskemu zákonníku), pričom zákonné úroky z omeškania do postúpenia pohľadávky sú vypočítané ako súčet jednotlivých položiek označených ako „Odpis – splátka úroku z omeškania – zákonného“, uvedených na strane 004/005 a 005/005 v analytickom výpise v časti „Úroky z omeškania zmluvný – Legal interest“. Sadza zákonných úrokov z omeškania je uvedená vo výpise z úverového účtu za obdobie od 06.08.2011 do 07.11.2014, na strane 005/005 príslušného výpisu. Žalobca, ako právny nástupca veriteľa, si úroky z úveru v sadzbe 11,75% za obdobie odo dňa nadobudnutia pohľadávky neuplatňuje;

e) Záonné úroky z omeškania vo výške 263,67 EUR v sadzbe 5 % ročne z istiny za obdobie od 27.09.2013 do 31.12.2014, pričom na tomto mieste pre vysvetlenie obdobia uplatnených úrokov z omeškania uvádzame, že žalobca si z daňovo-právnych dôvodov (s účinnosťou od 01.01.2015 by bol žalobca povinný odvieť daň z príjmu i v prípade nepriznania, alebo nevyoženia takto uplatnených úrokov z omeškania), neuplatňuje úroky z omeškania za obdobie od 01.01.2015 do zaplataenia, napriek skutočnosti, že na tieto úroky má zákonný nárok.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že žalovaná suma pozostáva zo súčtu vyššie špecifikovaných položiek, čo spolu predstavuje sumu 5.627,94 EUR. Nakoľko žalobca nedisponuje prístupom do informačného systému a databáz jeho právneho predchodcu, žalobca nemá k dispozícii iné vyčíslenie jednotlivých zložiek žalovanej sumy, a preto pre vyčíslenie žalovanej sumy vychádza výlučne z právnym predchodcom poskytnutého analytického výpisu (viď vyššie), resp. výpisov za obdobie od 02.06.2008 do 14.07.2014 v ich listinnej, resp. elektronickej forme, pričom z uvedených podkladov vychádzal žalobca aj pre ozrejmenie spôsobu započítavania úhrad žalovaného na úhradu jednotlivých častí pohľadávky z poskytnutého úveru, pričom jednotlivé úhrady žalovaného boli započítavané takto:

- Úhrada vo výške 2699,- SKK uskutočnená dňa 2.6.2008 bola započítaná na poplatok za spracovanie úveru v zmysle čl. I. Zmluvy o úvere

- Úhrady, ktoré žalovaný uskutočnil dňa 30.6.2008, a to výške 60,- SKK a vo výške 946,60 SKK, boli započítané na poplatky vo výške 60 SKK a na riadne úroky vo výške 946,60 SKK;

- Úhrada žalovaného zo dňa 20.07.2008 vo výške 1492,- SKK bola započítaná na poplatky v sume 60,- SKK, riadne úroky v sume 1.006,- SKK a istinu v sume 426 SKK;
- Úhrada žalovaného zo dňa 20.08.2008 vo výške 1492,- SKK bola započítaná na poplatky v sume 60,- SKK, riadne úroky v sume 1.001,70 SKK a istinu v sume 430,30 SKK;
- Úhrada žalovaného zo dňa 20.09.2008 vo výške 1492,- SKK bola započítaná na poplatky v sume 60,- SKK, riadne úroky v sume 965,50 SKK a istinu v sume 466,50 SKK;
- Úhrada žalovaného zo dňa 20.10.2008 vo výške 1492,- SKK bola započítaná na poplatky v sume 60,- SKK, riadne úroky v sume 992,60 SKK a istinu v sume 439,40 SKK;
- Úhrada žalovaného zo dňa 20.11.2008 vo výške 1492,- SKK bola započítaná na poplatky v sume 60,- SKK, riadne úroky v sume 956,60 SKK a istinu v sume 475,40 SKK;
- Úhrada žalovaného zo dňa 20.12.2008 vo výške 1492,- SKK bola započítaná na poplatky v sume 60,- SKK, riadne úroky v sume 983,40 SKK a istinu v sume 448,60 SKK;
- Úhrada žalovaného zo dňa 20.01.2009 vo výške 27,66 EUR bola započítaná na poplatky v sume 1,99,- EUR, splatné úroky z omeškania vo výške 0,06,- EUR a riadne úroky vo výške 25,61,- EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 13.02.2009 vo výške 9,05 EUR bola započítaná na splatné úroky z omeškania vo výške 0,06,- EUR a riadne úroky vo výške 6,97 EUR a na istinu v sume 2,02 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 25.02.2009 vo výške 62,35 EUR bola započítaná na poplatky v sume 41,83 EUR, úroky z omeškania vo výške 0,09 EUR a riadne úroky vo výške 20,43 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 20.09.2009 vo výške 15,01 EUR bola započítaná na poplatky v sume 11,94 EUR a riadne úroky vo výške 3,07 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 20.04.2010 vo výške 30,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 30,- EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 06.05.2010 vo výške 30,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 30,- EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 19.05.2010 vo výške 30,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 23,65 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 6,35 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 21.06.2010 vo výške 30,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 1,99 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 6,76 EUR a riadne úroky vo výške 21,25 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 13.08.2010 vo výške 60,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 3,98 EUR, splatné úroky z omeškania vo výške 6,95 EUR a riadne úroky vo výške 49,07 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 23.09.2010 vo výške 30,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 1,99 EUR, splatné úroky z omeškania vo výške 4,22 EUR a riadne úroky vo výške 23,79 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 02.11.2010 vo výške 20,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 4,98 EUR, splatné úroky z omeškania vo výške 4,56 EUR a riadne úroky vo výške 10,46 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 19.11.2010 vo výške 10,- EUR bola započítaná na splatné úroky z omeškania vo výške 2,- EUR a riadne úroky vo výške 8,- EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 31.01.2011 vo výške 10,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 8,97 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 1,03 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 17.02.2011 vo výške 10,- EUR bola započítaná na splatné úroky z omeškania vo výške 10,- EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 28.03.2011 vo výške 10,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 2,99 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 7,01 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 26.04.2011 vo výške 10,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 2,99 EUR, na úroky z omeškania vo výške 5,95 EUR a riadne úroky vo výške 1,06 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 15.06.2011 vo výške 20,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 5,98 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 9,47 EUR a riadne úroky vo výške 4,55 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 18.07.2011 vo výške 15,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 2,99 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 6,68 EUR a riadne úroky vo výške 5,33 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 13.09.2011 vo výške 30,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 2,99 EUR, splatné úroky z omeškania vo výške 12,49 EUR a riadne úroky vo výške 14,52 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 10.10.2011 vo výške 10,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 2,99 EUR, splatné úroky z omeškania vo výške 6,21 EUR a riadne úroky vo výške 0,80 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 16.02.2012 vo výške 20,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 11,96 EUR, splatné úroky z omeškania vo výške 8,04 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 25.05.2012 vo výške 20,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 11,96 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 8,04 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 15.06.2012 vo výške 20,- EUR bola započítaná na splatné úroky z omeškania vo výške 20,- EUR;

- Úhrada žalovaného zo dňa 16.07.2012 vo výške 20,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 2,99 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 17,01 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 24.09.2012 vo výške 30,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 8,97 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 21,03 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 19.11.2012 vo výške 10,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 2,99 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 7,01 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 07.01.2013 vo výške 20,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 5,98 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 14,02 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 12.02.2013 vo výške 20,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 2,99 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 17,01 EUR;
- Úhrada žalovaného zo dňa 21.06.2013 vo výške 20,- EUR bola započítaná na poplatky v sume 11,96 EUR a splatné úroky z omeškania vo výške 8,04 EUR.

Žiadne ďalšie úhrady na predmetnú pohľadávku žalovaný v prospech pôvodného veriteľa, ani v prospech žalobcu do dnešného dňa neuskutočnil. Ako z vyššie uvedeného vyplýva, žalovaný uskutočňoval nepravidelné úhrady v rôznej výške, pričom pre vysvetlenie spôsobu ich započítavania odkazujeme na dojednanie zmluvných strán v zmysle bodu 5.2 príslušných obchodných podmienok (podľa čl. II bod 4 Zmluvy o úvere, vzťahy vyslovene neupravené v Zmluve o úvere sa riadia aj ustanoveniami Úverových podmienok, a to Obchodné podmienky F. F., E., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKO podnikateľom), pri splácaní pohľadávky sa z došlých súm uhrádzajú jednotlivé záväzky v poradí: splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného úroku z omeškania, úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina úveru. Zároveň v zmysle bodu 5.5.7 úverových podmienok sa úroky, náklady banky spojené s úverom a poplatky, dňom ich splatnosti pripíšu k istine úveru a stávajú sa jej súčasťou. K vyššie uvedenému spôsobu úročenia úveru uvádza, že tento spôsob tzv. zloženého úročenia predstavoval v čase uzavretia Zmluvy o úvere najčastejšiu formu úročenia používanú bankovými inštitúciami, pričom okrem platných právnych predpisov a zmluvných dojednaní, bol tento spôsob dojednaný aj v súlade ustanoveniami smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48 ES, v zmysle ktorej pokiaľ ide o úrokovú sadzbu úveru, frekvenciu splátok a kapitalizáciu úrokov, veritelia by mali používať svoj bežný spôsob výpočtu pre príslušný spotrebiteľský úver (bod 19., posledná veta smernice). Na tomto mieste poukazuje aj na fakt, že tento spôsob zloženého úročenia je akceptovaný aj rozhodovacou praxou odvolacích súdov, a to napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/601/2014 zo dňa 28.07.2015. Žalobca navrhol súdu žalobe v plnom rozsahu vyhovieť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Na pojednávaní súdu dňa 01.03.2023 právny zástupca žalobcu uviedol, že v tomto konkrétnom prípade predchodca žalobcu po tom, čo dochádzalo k opakovanému omeškaniu so splácaním splátok pristúpil k využitiu jeho práva v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré je zároveň explicitne dojednané aj v ustanovení čl. 1 bod 7 zmluvy o úvere zo dňa 02.06.2008, ktorým využil svoje právo žiadať od dlžníka splatenie celého dlhu naraz s tým, že keďže ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah, bol obmedzený ustanovením § 53 od. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého bol povinný jednak písomne upozorniť na využitie toho práva, čo dňa 30.07.2013 urobil, a zároveň bol povinný vyčkať, resp. omeškane so splácaním splátky muselo trvať po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Právny predchodca žalobcu využil toto svoje právo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.05.2013, vo vzťahu ku ktorej došlo k prvému omeškaniu dňa 21.05.2013 k uplynutiu doby viac ak o 3 mesiace od omeškania s touto splátkou došlo dňa 22.08.2013, a preto v zmysle druhej vety § 565 mohol využiť toto svoje právo najneskôr do najbližšej splatenia splátky, t. j. do splátky splatnej dňa 20.09.2013. Pričom právo zosplatiť úver využil 02.09.2013, v období medzi 22.08. až 20.09.2013, kedy jedine v tomto období mohol toto právo platne využiť, pričom tu si dovoľuje zdôrazniť, že § 565 Občianskeho zákonníka uvádza toto právo veriteľa žiadať žalovaného o zaplatenie celého úveru naraz pre nezaplatenie niektorej splátky ako jeho právo a nie jeho povinnosť. Preto ostáva výlučne na posúdení veriteľa, aby vyhodnotil pre omeškane s ktorou splátkou ak je takých viac, toto svoje právo využije a nie je povinný toto svoje právo využiť pre omeškane s úplne prvou nezaplatenou splátkou. V tomto prípade ak teda došlo k využitiu tohto práva pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.05.2013 dochádza k modifikácii počítania plynutia premičacej doby, a to v tom zmysle, že na určenie začiatku plynutia premičacej doby sa použije § 101 namiesto § 103 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu zákonného obmedzenia veriteľa využiť svoje právo bezprostredne v momente omeškania, ale najskôr až po uplynutí 3 mesiacov s omeškaním tejto splátky. Za predpokladu, že by došlo k aplikácii § 103 Občianskeho zákonníka, došlo by k ukráteniu veriteľa

čo do dĺžky plynutia premlčacej doby, a to v rozsahu najmenej 3 mesiace, keďže takouto aplikáciou začala by plynúť premlčacia doba veriteľovi už v čase splatnosti s omeškanou splátkou, avšak po dobu minimálne 3 mesiace, ktoré určuje zákon, nemôže veriteľ toto svoje právo uplatniť. Preto je potrebné aplikáciu týchto ustanovení posudzovať zo zreteľom na zákonné obmedzenie veriteľa využiť toto právo, a preto je potrebné aplikovať v takomto prípade § 101 Občianskeho zákonníka, pričom v tomto prípade mohol svoje právo veriteľ využiť v tomto konkrétnom prípade najskôr dňa 22.08.2013, čo dňa 02.09.2013 aj urobil. Preto žalobca má za to, že v tomto konkrétnom prípade sa má za začiatok premlčacej doby považovať deň 22.08.2013 a v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka tak všeobecná 3-ročná premlčacia doba mohla uplynúť najskôr dňa 22.08.2016 vo vzťahu k zosplatenému dlhu. Žaloba bola na súd podaná dňa 22.08.2015, t. j. viac ako rok pred uplynutím všeobecnej premlčacej doby, preto má žalobca za to, že uplatnený nárok nie je premlčaný.

11. Dňa 10.03.2023 bolo súdu doručené podanie žalovaného, v ktorom uviedol, že vznáša námietku premlčania, žalované nároky považuje za premlčané. Ďalej tvrdí, že v odvolaní žalobca uviedol aj skutočnosť o splatení dlhu a sám vo svojom vyjadrení uvádza, že nemá prístup do informačného systému a databáz jeho právneho predchodcu, vychádza iba z vyčíslenia tohto predchodcu. Je zrejmé, že žalobca nemá vedomosť o tom, či eviduje voči žalobcovi dlh, alebo či bol tento v minulosti splatený.

12. Dňa 11.04.2023 doručil žalovaný prostredníctvom jeho právneho zástupcu súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že považuje nároky žalobcu uplatnené v tomto konaní za premlčané, pričom v tejto súvislosti len všeobecne a bez akejkoľvek konkretizácie uvádza, že vznáša námietku premlčania, že súd je povinný na námietku premlčania prihliadať, že premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo po prvý raz vykonať a že žalobca si svoj nárok začal uplatňovať až po uplynutí premlčacej doby 3 rokov. Nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní nie je premlčaný, preto námietka premlčania žalovaného nie je opodstatnená. Medzi stranami bolo dohodnuté, že v prípade nesplnenia niektorej splátky, je veriteľ (právny predchodca žalobcu) oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, teda pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky a nie výlučne v poradí prvej omeškanej, resp. najstaršej omeškanej splátky. Je teda ponechané na rozhodnutí veriteľa, pre ktorú splátku využije svoje právo v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu využil svoje právo v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka (v spojení s dojednaním v zmysle čl. I. bod 7. Zmluvy o úvere) pre omeškanie so splátkou splatnou dňa 20.05.2013 (splátka, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh). V zmysle druhej vety ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka musel veriteľ (pre platné využitie svojho práva) požiadať dlžníka o zaplatenie celého zvyšku úveru najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Nakoľko v predmetnej veci ide o plnenie v splátkach vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, bol veriteľ oprávnený využiť svoje právo až po uplynutí viac ako troch mesiacov omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú svoje právo využil, teda v tomto prípade najskôr dňa 22.08.2013. V kontexte vyššie uvedeného potom mohol veriteľ využiť svoje právo najneskôr do dňa 20.09.2013. Ako je z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise v tomto konaní zrejmé, právny predchodca veriteľa využil toto právo dňa 02.09., teda po dni 22.08.2013 a pred dňom 20.09.2013. V predmetnej veci začala všeobecná trojročná premlčacia doba pre celý dlh plynúť najskôr dňa 21.08.2013 a márne tak mala uplynúť najskôr dňa 21.08.2016. Žaloba v predmetnej veci došla súdu dňa 21.08.2015, teda pred dňom 21.08.2016. Strana žalobcu je na základe uvedeného presvedčená, že nárok žalobcu nie je premlčaný a námietka premlčania žalovaného tak nie je opodstatnená. Žalovaný vo svojom vyjadrení nešpecificky uvádza, že v odvolaní žalovaný uviedol aj skutočnosť o splatení dlhu a že sám žalobca má vo svojom vyjadrení uvádzať, že nemá prístup do informačného systému a databáz jeho právneho predchodcu. Z uvedeného žalovaný ďalej vyvodzuje, že žalobca nemá vedomosť o tom, či žalovaný má voči nemu v súčasnosti nejaký dlh, alebo či bol v minulosti už splatený a iba sa domnieva, že nejaký dlh existuje, na základe tvrdení jeho predchodcu. Takéto tvrdenia žalovaného popiera, a uvádza nasledovné skutkové okolnosti svedčiacie o nesprávnosti záverov žalovaného. Žalobca uvádza, že absencia priameho prístupu žalobcu do informačného systému, resp. databáz jeho právneho predchodcu má len ten následok, že žalobca nemá možnosť predložiť konajúcemu súdu špecifikáciu pohľadávky pochádzajúcu priamo z informačného systému jeho právneho predchodcu a pre vypracovanie odpovede na výzvu súdu, v ktorej uvádzal spôsob započítavania úhrad vychádzal, len podkladov (výpisy z úverového účtu žalovaného), ktoré boli žalobcovi predložené jeho právnym predchodcom po postúpení pohľadávky. Uvedené však za žiadnych okolností nemá za následok akúkoľvek pochybnosť žalobcu o tom, že pohľadávka žalobcu pochádzajúca z nesplatenia úveru

poskytnutého žalovanému na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 02.06.2008, označovaná právnym predchodcom i súčasným veriteľom rovnakým identifikátorom, a to číslom zmluvy, existuje v takom rozsahu, ako bola uplatnená na súde a ako je preukázané z viacerých listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, nebola žalovaným splatená. Žalobca popiera nesubstancované tvrdenie žalovaného o tom, že pohľadávku uplatnenú v tomto súdnom konaní, údajne zaplatil. Žalobca popiera tvrdenie žalovaného jednak preto, že žalovaný neuviedol žiadne také konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo možné presvedčivo uzavrieť, že pohľadávka žalobcu bola naozaj v minulosti žalovaným (alebo kýmkoľvek iným) v celom rozsahu zaplatená. Žalovaný počas tohto konania netvrdil pravdivo a úplne také skutkové tvrdenia, ktoré by svedčili o zaplatení pohľadávky v celom rozsahu, pričom zároveň platí, že žalovaný nepredložil súdu žiaden dôkaz, ktorý by preukázal, že pohľadávka uplatnená žalobcom v tomto konaní, mala byť v celom rozsahu zaplatená, ani nenavrhol súdu žiaden dôkaz svedčiaci o pravdivosti jeho tvrdení vykonať. Naopak, bola to iniciatíva žalobcu smerom ku konajúcemu súdu, ktorý napriek procesne nespôsobilým skutkovým tvrdeniam žalovaného, predložil, resp. navrhol vykonať dokazovanie práve za účelom zistenia, či došlo k zaplateniu pohľadávky. Listinnými dôkazmi – odpoveď Slovenskej sporiteľne, a.s., zo dňa 14.09.2021, ako aj vyjadrenie spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 09.09.2021, bolo následne presvedčivo preukázané, že nedošlo k duplicitnému postúpeniu pohľadávky a nedošlo tak ani k úhrade pohľadávky (ktorá je predmetom tohto súdneho konania), inému subjektu. Napriek vyššie uvedenému, žalovaný opätovne nekonkrétne tvrdí, že pohľadávka má byť zaplatená v celom rozsahu, avšak napriek zjavným dôkazom svedčiacim o opaku, nepredkladá ani nenavrhuje vykonať žiaden konkrétny dôkaz, ktorý by svedčil v prospech jeho tvrdení. V tomto konaní je presvedčivo preukázané, že žalovaný pohľadávku vymáhanú žalobcom v tomto konaní ani len čiastočne nesplatil, a preto jeho tvrdenie popiera.

13. Dňa 22.12.2023 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že tvrdenia žalovaného nie je možné dozvedieť sa, kedy mala podľa jeho mienky začať plynúť premlčacia doba vo vzťahu k celému uplatnenému nároku, a teda kedy malo dôjsť k jej márnemu uplynutiu. Strana žalovaného prostredníctvom svojho advokáta len neurčito konštatovala to, že „žalovaný sa mal dostať do omeškania so splácaním mes. splátok v roku 2009.“ Obdobne neurčité je tiež konštatovanie, že „V zmysle zákonnej omeškani.“ Strana žalovaného teda žiadnym spôsobom nekonkretizovala presný moment začatia plynutia premlčacej doby. Možno sa len domnievať, že žalovaný mienil považovať za začatie plynutia premlčacej doby jeho prvé omeškanie v roku 2009, no z vyjadrenia právnej zástupkyne žalovaného nie je zrejmé, či opomenula alebo zámerne neuviedla, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným došlo k uzavretiu dohody o odklade splácania splátok úveru zo dňa 25.02.2009, ktorý trval až do 20.09.2009 a po tomto odklade došlo zo strany žalovaného k uskutočňovaniu platieb na splácanie úveru. Za podstatnejšie žalobca v tejto súvislosti považuje to, že právo veriteľa žiadať o zaplatenie celého zostatku úveru pre omeškanie so zaplatením niektorej splátky, poskytnuté ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, je jeho právom, nie povinnosťou, preto je výlučne na rozhodnutí veriteľa, pre ktorú omeškanú splátku využije svoje právo žiadať od dlžníka zaplatenie celého úveru. Najmä s poukazom na tento fakt, je potom absolútne nesprávna a v zásade irelevantná akékoľvek argumentácia protistrany o tom, že k začatiu omeškania so splácaním malo dôjsť v roku 2009, prípadne kedy sa o nej veriteľ dozvedel, keďže svoje právo môže využiť pre ktorúkoľvek omeškanú splátku. Vo vzťahu k domnelému zneužitiu postavenia banky v neprospech spotrebiteľa a neprimeranému zasahovaniu jeho práv ako slabšej strany považuje za potrebné uviesť, že z rozhodovacej praxe všeobecných súdov je známy všeobecný záujem najmä v čo najväčšej miere minimalizovať využívanie inštitútu zosplatnenia spotrebiteľských úverov veriteľmi, a naopak, v záujme ochrany spotrebiteľov má byť spotrebiteľovi poskytnutá čo najdlhšia možnosť zotrvať vo vzťahu s bankou ako veriteľom. Tento postup je rozhodovacou praxou mnohých súdov na Slovensku za účelom poskytnutia priestoru na konsolidáciu finančnej situácie spotrebiteľa a eventuálne zníženie, prípadne úplné doplatenie vzniknutého omeškania bez toho, aby došlo k zosplatneniu úveru, nakoľko samotné zosplatnenie úveru spravidla dostáva spotrebiteľa do výrazne horšej pozície, keďže vzniknuté omeškanie zvyčajne predstavuje sumu rádovo nižšiu sumu, než býva suma zosplatneného úveru. Práve s ohľadom na tu uvedené nemôžeme v žiadnom prípade súhlasiť s názorom, že postup banky, ktorá buď sama, alebo prostredníctvom mandatarov opakovane vyzývala žalovaného na zaplatenie vzniknutého omeškania v čase, keď ešte bolo v rozsahu, ktorý mohlo byť v silách žalovaného minimalizovať, alebo úplne eliminovať, poskytovala priestor žalovanému, ktorý však tieto možnosti nevyužil. Žalovaný neuviedol, v čom malo spočívať neprimerané zasahovanie do práv žalovaného ako slabšej strany, ani aké práva žalovaného mali byť porušené tým, že veriteľ opakovane poskytoval dlžníkovi možnosť zaplatiť len rozsah omeškania, a nie celý zostatok úveru. Strana žalovaného tiež

na ostatnom pojednávaní namietala, že Zmluva o úvere zo dňa 02.06.2008 neobsahuje podstatné náležitosti, a to v tom zmysle, že absentujú podmienky zmeny ako i index a referenčná sadzba v zmysle § 4 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzatvárania zmluvy. Toto žalobca popiera, nakoľko má za to, že v zmysle ustanovenia bodu 6.7 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, účinných ku dňu 01.07.2007 (ďalej len „OP“), ktoré sú súčasťou súdneho spisu (ako príloha žaloby a následne aj príloha podania žalobcu zo dňa 17.02.2023), tieto náležitosti Zmluva úvere obsahuje, keď v odkazovanom ustanovení (bod 6.7.1 OP) je uvedené, že „Ak je podľa Úverovej zmluvy typom Úrokovej sadzby premenlivá Úroková sadzba, Banka je oprávnená jednostranne meniť výšku Úrokovej sadzby v závislosti od zmeny rizikovosti Úverového vzťahu a z dôvodov uvedených v čl. 30.“ Ako je teda z uvedeného zrejme, žalovaným namietané náležitosti sú súčasťou Zmluvy o úvere, pričom však v tejto súvislosti je potrebné poukázať na najdôležitejšiu skutočnosť, a to, že napriek v danom čase vrcholiacej finančnej kríze, nemenila a až do využitia práva právneho predchodcu žalobcu v zmysle ustanovenia § 565 OZ zostala v rovnakej hodnote aká bola dojednaná v deň uzavretia Zmluvy o úvere. Žalovaný tiež prostredníctvom jeho právnej zástupkyne namietal, že zo Zmluvy tiež nie je jasné, aké sú celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, resp. či sú do výpočtu celkových nákladov v Zmluve o úvere zahrnuté aj poplatky vo výške 60 SKK a tiež spracovateľský poplatok (vo výške 2.699,- SKK), nakoľko podľa argumentácie právnej zástupkyne žalovaného „jednotlivým výpočtom vynásobením mes. výšky počtom splátok s poplatkami vo výške 60,- SKK mesačne dochádza k rozdielu medzi celkovými nákladmi uvedenými v zmluve a reálnymi nákladmi“. Podľa vyjadrenia právneho predchodcu žalobcu celkové náklady spojené s úverom poskytnutým žalovanému uvedené v Zmluve o úvere boli vypočítané ako súčet: spracovateľského poplatku vo výške 2.699,- SKK, samostatne uhradených úrokov k 30.06.2008 vo výške 946,60 SKK, samostatne uhradeného poplatku za správu úveru k 30.06.2008 vo výške 60,- SKK, súčinu 118-tich splátok úveru vo výške 1.492 SKK, v ktorých je zahrnutý poplatok za správu úveru (60,- SKK), pričom tento súčin predstavuje spolu sumu 176.056,- SKK, posledná (119.) splátka úveru vo výške 1286,20 SKK, v ktorej už tiež zahrnutý poplatok za správu úveru (60,- SKK) a duplicitne započítaný poplatok za správu úveru vo výške 60,- SKK (ktorý však bol súčasťou poslednej (119-tej) splátky). Súčet vyššie uvedených súm tak predstavuje sumu 181.107,80 SKK, pričom po odpočítaní sumy 100.000,- SKK, teda výšky úveru, predstavuje výška nákladov sumu 81.107,80 SKK, a po následnom odpočítaní duplicitne započítaného jedného poplatku za správu úveru vo výške 60,- SKK, má suma celkových nákladov predstavovať sumu 81.047,80 EUR. Výpočet celkových nákladov spojených s poskytnutým úverom síce je v zmluve uvedený v nesprávnej výške, avšak rozsah tohto rozdielu je nepatrný, no podstatnejším faktorom je to, že tento rozdiel je v prospech spotrebiteľa, keďže celkové deklarované náklady spotrebiteľa boli vyššie než skutočné celkové náklady, preto nedošlo k poškodeniu spotrebiteľa. V súvislosti s uvedeným odkazuje aj na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSU 2“), teda novšieho predpisu, ktorým sa upravujú vzťahy vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (obdobne ako je tento), v zmysle ktorého len ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, má nastúpiť sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Ako aj z vyššie citovaného ustanovenia ZoSU 2 vyplýva, základnou požiadavkou pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere je, aby spotrebiteľovi boli poskytnuté transparentné informácie o nákladoch spojených s úverom, ktoré následne môže porovnať s inými ponukami obdobných úverových produktov. V tu prejednáwanej veci veriteľ poskytol spotrebiteľovi informáciu o nákladoch spojených s úverom, pričom napriek tomu, že suma týchto nákladov bola uvedená ako vyššia, než boli skutočné predpokladané náklady spojené s úverom, spotrebiteľ akceptoval ponuku právneho predchodcu žalobcu. Vzhľadom na uvedené je tak strana žalobcu presvedčená, že žalovanému, ako spotrebiteľovi, nemohla byť spôsobená ujma, nakoľko je zjavné, že akceptoval deklarovaný výšku celkových nákladov (i keď v konečnom dôsledku boli predpokladané celkové náklady nižšie, a teda v jeho prospech). Najmä s poukazom na skutočnosť, že nesprávna výška nákladov v Zmluve o úvere je uvedená v prospech žalovaného, je potrebné naplnenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSU 1“), vykladať vo svetle existencie novej úpravy zachytenej zákonodarcom v ustanovení § 11 ods. 1 písm. d) ZoSU 2, ktorá sankcionuje len také nesprávne údaje, ktoré smerujú v neprospech spotrebiteľa. Zo znenia novej úpravy (ZoSU 2) je predsa zrejme, že cieľom vykladaného ustanovenia (tu rovnakého ustanovenia ako § 4 ods. 2 písm. j) ZoSU1) nemá byť sankcia v prípade, ak nesprávnosť nespôsobuje akúkoľvek ujmu (i čo i len v informovanosti) spotrebiteľovi, preto aj s odkazom na vyššie citované závery Ústavného súdu SR, je potrebné vykladať predmetné ustanovenie v tom smere, že nesprávne uvedená výška

celkových nákladov v nepatrnom rozsahu, no najmä v prospech spotrebiteľa, nemá za následok sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Strana žalovaného prostredníctvom právnej zástupkyne namietala na predmetnom pojednávaní i tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu údajne neskúmal pred poskytnutím úveru schopnosť žalovaného splácať ním žiadaný úver. Žalobca popiera toto tvrdenie, keďže právny predchodca postupoval pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou a skúmal, či žalovaný bude schopný splácať ním žiadaný úver, čo preukazujeme predložením žiadosti žalovaného o poskytnutie úveru z 30.05.2008 a nadväzujúcich dokumentov právneho predchodcu žalobcu pre účely posúdenia žiadosti žalovaného a jeho schopnosti splácať úver, najmä čestné vyhlásenie žalovaného, úverového registra, výdavky klienta, úverový návrh a formulár o zmluvných podmienkach. Uvádza, že okrem toho, že tvrdenie žalovaného je zjavne nepravdivé, máme za to, že je pre posúdenie veci je namietaná skutočnosť aj irelevantná, keďže jednak strana žalovaného neuviedla akú povinnosť mal právny predchodca žalobcu porušiť, prípadne z akéj normy takáto povinnosť mala právnemu predchodcovi vyplývať. Strana žalobcu je presvedčená, že právny predchodca sa nedopustil žiadneho porušenia právnych predpisov a je preukázané, že posudzoval schopnosť žalovaného splácať poskytnutý úver, a to napriek absencii výslovnej právnej normy, ktorá by takúto povinnosť veriteľovi ukladala. Strana žalovaného namieta absenciu aktívnej vecnej legitímácie pre neplatné postúpenie pohľadávky, a to preto, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti má byť neplatné „z dôvodu, že výzva pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti nebola riadne doručená, a teda absentuje napríklad doručka.“ Vychádzajúc z citovanej časti prednesu právnej zástupkyne žalovaného má za to, že ide len o účelové tvrdenie strany žalovaného, keďže vychádza len z odkazu na absenciu doručky v spise, pričom však zo samotného obsahu súdneho spisu je zrejmé, že táto výzva žalovanému doručená bola. Sám žalovaný totiž na pojednávaní dňa 30.06.2021 predložil konajúcemu súdu z vlastnej iniciatívy súbor listín (v počte 25 ks), ktoré mu mali byť v priebehu jeho rôznych záväzkových vzťahov doručené a z ktorých žalovaný vyvodzoval, že pohľadávka uplatnená žalobcom v tomto konaní je v celom rozsahu uhradená inému subjektu. Strana žalobcu sa k predloženým listinám písomne vyjadrila dňa 11.08.2021. Medzi týmito listinami sa nachádzala aj predmetná výzva právneho predchodcu žalobcu zo dňa 30.07.2013, ktorou upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Vzhľadom na túto skutočnosť, teda že sám žalovaný predložil do súdneho konania právnym predchodcom žalobcu doručnú výzvu, považuje za preukázané, že mu táto výzva doručená bola. Žalobca predkladá súdu právnym predchodcom žalobcu poskytnutý podací hárok, ktorý preukazuje, že predmetná výzva bola dňa 31.07.2013 zaslaná žalovanému. S ohľadom na spôsob podania i cenu poštovej služby je zrejmé, že ide o zásielku formou doporučeného listu 2. triedy (bez doručky), preto vzhľadom na to, že nebola vrátená právnemu predchodcovi ako neprevzatá v odbernej lehote, prípadne z iného dôvodu, máme za preukázané, že doručovaná výzva bola žalovanému doručená. Žalobca považuje za preukázané, že právny predchodca žalobcu nielenže zaslal, ale ako vyplýva vyššie uvedeného, predmetná výzva bola žalovanému aj doručená, keďže ňou sám žalovaný disponuje a predložil ju do tohto konania ako listinný dôkaz (hoci k iným skutočnostiam). S odkazom na vyššie uvedené, tak máme za to, že pohľadávka žalobcu mu bola jeho právnym predchodcom platne postúpená a je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto konaní.

14. Dňa 19.01.2024 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že tvrdenia žalovaného vo vyjadrení zo dňa 21.12.2023 sú účelové, nakoľko z uvedeného je zrejmé, že žalovaný bol v omeškani s platením pravidelných mesačných splátok na splatenie úveru už od mesiaca september 2009. V tomto zmysle, mal právny predchodca možnosť využiť svoje právo už v decembri 2009 (v prípade, ak je dlžník viac ako 3 mesiace v omeškani), a to úver mimoriadne zosplatiť. Žalovaný má za to, že týmto momentom začala právnemu predchodcovi žalobcu plynúť premlčacia lehota na využitie práva úver mimoriadne zosplatiť, ktorá však uplynula v decembri 2012. Nakoľko však právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru až ku dňu 02.09.2013, žalovaný má za to, že žalobca toto právo využil až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, a teda tento nárok je premlčaný. Právo na mimoriadne zosplatenie úveru je taktiež majetkovým právom, ktoré by v zmysle ustanovenia § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka malo podliehať trojročnej premlčacej lehote. Žalovaný namietal skutočnosť, že medzi dobou, kedy prestal splácať úver a momentom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti prešli 4 roky. V prípade, ak by sa na oprávnenie banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru neuplatňovala premlčacia lehota, banka by sa dostala do postavenia, kedy by mohla kedykoľvek vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, bez časového obmedzenia, čím by dochádzalo k zjavnému oslabovaniu postavenia spotrebiteľa. Žalobca sa vo svojom vyjadrení rovnako vyjadril i k absencii podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to v tom zmysle, že právny predchodca žalobcu nepochybil a zmluva o úvere podstatné náležitosti obsahuje, nakoľko v Obchodných

podmienkach Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, účinných ku dňu 01.07.2007 je odkaz na možnosť banky jednostranne meniť výšku Úrokovej sadzby. Žalobca taktiež poukázal na ustanovenia Obchodných podmienok, ktoré konkretizujú dôvody eventuálnej zmeny úrokovej sadzby. Žalobca sa taktiež odvolával na skutočnosť, že do doby vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nebola žalovanému úroková sadzba zmenená. V tejto súvislosti si žalovaný dovoľuje uviesť, že takýto výklad nie je možné použiť, nakoľko v zmysle uvedených ustanovení Obchodných podmienok nie je možné určiť podmienky, za akých môže dôjsť k zmene premenlivej úrokovej sadzby. Obchodné podmienky obsahujú iba úpravu dôvodov eventuálnej zmeny úrokovej sadzby. Žalovaný taktiež poukazuje i na skutočnosť, že žalobca sa vo svojom vyjadrení nijako nevysporiadal so skutočnosťou, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentoval ako index, tak i referenčná sadzba, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu. Ku skutočnosti, že k zmene úrokovej sadzby nedošlo žalovaný uvádza, že ide iba o konštatovanie žalobcu, ktoré je v tomto prípade absolútne irelevantné, nakoľko v zmysle zákonom ustanovených podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, má banka povinnosť uviesť takéto informácie bez ohľadu na to či v budúcnosti meniť úrokovú sadzbu bude alebo nie. Žalobca vo Vyjadrení zo dňa 21.12.2023 uviedol, akým postupom právny predchodca vypočítal celkové náklady spojené s úverom. K uvedenému si žalovaný dovoľuje uviesť, že aj napriek poskytnutiu výpočtu celkových nákladov spojených s úverom od právneho predchodcu je zrejmé, že právny predchodca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere pochybil, nakoľko v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy je veriteľ povinný v zmluve uviesť výšku počet a termíny splátok istiny a iných poplatkov. Z Vyjadrenia žalobcu zo dňa 21.12.2023 síce vyplýva postup právneho predchodcu žalobcu pri výpočte celkových nákladov spojených s úverom, avšak tento nekorešponduje so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v ktorom absentuje napríklad iná výška poslednej 119. V spojení so skutočnosťou, že žalobca nezaplatené riadne úroky vo výške 1.026,74 € špecifikoval ako samostatnú časť žalovanej sumy, je zrejmé, že žalobca pri výpočte žalovanej sumy pochybil, nakoľko, na základe Vyjadrenia žalobcu zo dňa 12.12.2022, istina vo výške 4.184,33 € predstavuje výlučne iba istinu vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bez započítania nezaplatených riadnych úrokov. Táto suma je však o 864,94 EUR vyššia ako suma, ktorú právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol, a teda žalovaný má za to, že žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie nepreukázateľnej sumy. Je nemysliteľné, aby žalobca žaloval vyššiu sumu pôvodnej istiny ako bola suma poskytnutá žalovanému právnym predchodcom žalobcu v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe vyššie uvedených skutočností má žalovaný za to, že preukázal, že žaloba je nedôvodná, nakoľko nárok žalobcu je premlčaný, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala podstatné náležitosti a výška žalovanej sumy je nesprávna.

15. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, listinnými dôkazmi predloženými v konaní, vyjadreniami účastníkov a ďalším obsahom súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

16. Dňa 02.06.2008 bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. V úverovej zmluve sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ poskytne dlžníkovi spotrebný bezúčelový úver, pričom dlžník sa zaväzuje poskytnuté finančné prostriedky splatiť, platiť dohodnuté úroky a plniť ďalšie povinnosti a podmienky vyplývajúce z úverovej zmluvy, Všeobecných obchodných podmienok a úverových obchodných podmienok. Na základe úverovej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 Eur) s premenlivou úrokovou sadzbou úveru vo výške 11,75 % ročne, s výškou splátky 1.492,- Sk (49,53 Eur) mesačne, s počtom splátok 119, splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.07.2008 a konečná splatnosť úveru 20.05.2018. Ročná percentuálna miera nákladov bola účastníkmi dojednaná na 14,53 % a priemerná hodnota RPMN bola v rovnakej výške. Celkové náklady spojené s úverom boli dohodnuté vo výške 81.107,80 Sk (2.692,29 Eur). Dňa 25.02.2009 uzatvoril veriteľ (právny predchodca žalobcu) so žalovaným Dodatok č. 1 k úverovej zmluve, na základe ktorého sa dohodli, že výška splátky bude v období 02.03.2009 - 31.08.2009 v sume 0,00 Eur a od 01.09.2009 v sume 54,45 EUR. Žalovaný si svoje povinnosti z úverovej zmluvy v spojení s jej dodatkom neplnil riadne a včas, t. j. splátky poskytnutého úveru nesplácal v dohodnutej výške a dohodnutých termínoch, čím sa dostal do omeškania so splácaním.

17. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

18. Podľa § 517 ods. 2 cit. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, ktorých výška je určená v súlade s § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2009 vo výške základnej úrokovej sadzby ECB zvýšenej o 8 percentuálnych bodov a od 1.2.2013 zvýšenej o 5 percentuálnych bodov.

22. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

24. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XX zo dňa 27.09.2013 bola žalovaná pohľadávka postúpená právny predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., na žalobcu, čo žalobca listinne preukázal s tým, že súdu predložil kópiu zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s oznámením o postúpení pohľadávky na žalobcu zo dňa 11.10.2013, ktoré bolo adresované žalovanému. Túto skutočnosť potvrdil súdu i pôvodný veriteľ žalovanej pohľadávky, Slovenská sporiteľňa, a.s., listom doručeným súdu dňa 20.09.2021, v ktorom uviedla, že pohľadávku z úveru č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorá je predmetom tohto konania, postúpila žalobcovi vyššie uvedenou Zmluvou o postúpení pohľadávok.

25. V nadväznosti na uvedené z toho súd odvodzuje aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v predmetnom spore. Pasívna vecná legitímácia prislúcha žalovanému ako dlžníkovi žalobcu zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 02.06.2008 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom.

26. Súd pristúpil k skúmaniu námietky premlčania žalovaného nároku ako hmotnoprávnej námietky vznesenej žalovaným.

27. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje trojročnú všeobecnú premlčaciu dobu. Občiansky zákonník stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (actio nata). Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Rozhodujúcou skutočnosťou z hľadiska možnosti uplatniť právo na súde a začiatku plynutia (všeobecnej) premlčacej doby je okamih splatnosti (zročnosti) záväzku (dlhu), ktorý je konkrétnym momentom, kedy je dlžník povinný záväzok (dlh) splniť, a nie momentom, kedy je dlžník k splneniu iba oprávnený. Objektívny právny stav je taký, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie pohľadávky (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky a 15 a viac dní od upozornenia, ale premlčacia doba sa začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Kým ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka reguluje začiatok plynutia premlčacej doby a nie jej dĺžku, ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka obmedzuje právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Povedané inými slovami z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka vyplýva, že premlčacia doba začína plynúť spätne od splatnosti omeškanej splátky, čo má oporu v právnej logike, keďže je nesporné, že veriteľ môže svoje právo (požadovať okamžité splnenie celého dlhu) vykonať už na druhý deň po splatnosti splátky, pre ktorej nesplnenie bol dlh zosplatnený. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch. Tam podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vo všeobecnosti začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Až vtedy sa môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Veriteľovi ale tým pádom zostanú na uplatnenie svojho práva na súde menej ako celé tri roky všeobecnej premlčacej doby... (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15. decembra 2022).

32. Súd konštatuje, že námietka premlčania žalovaného nároku vznesená žalovaným v konaní, je dôvodná a žalovaný nárok súd posúdil ako premlčaný. Pôvodný veriteľ, Slovenská sporiteľňa, a.s., oznámil dlžníkovi – žalovanému, že je so splácaním predmetnej pohľadávky v omeškaní ku dňu 30.06.2013 vo výške 2.091,06 EUR (a to už viac ako s tromi mesačnými splátkami) s príslušenstvom a zároveň žalovaného vyzval, aby dlžnú sumu uhradil do 15 dní odo dňa doručenia výzvy, pričom žalovaného zároveň poučil, že ak nedôjde k zaplateniu dlhu, je veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a postúpiť pohľadávku na tretiu osobu. Následne pôvodný veriteľ vyhlásil ku dňu 02.09.2013 mimoriadnu splatnosť úveru, čo žalovanému oznámil listom zo dňa 03.09.2013, ktorý bol žalovanému doručený dňa 10.09.2013 tak, ako to vyplýva z pripojenej doručky. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení bolo dokázané, že dlh žalovaného sa stal zročným v celom rozsahu, a to z dôvodu neuhradenia splátky dohodnutej v úverovej zmluve. Z rozpisu úhrad úveru žalovaným predloženom v konaní žalobcom vyplýva, že žalovaný poslednú riadnu splátku realizoval v mesiaci február 2009, resp. v zmysle dodatku k úverovej zmluve uzatvoreného medzi pôvodným veriteľom a žalovaným sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru v mesiaci september 2009, kedy uhradil splátku vo výške 15,01 EUR, pričom podľa predpisu splátok v zmysle uzatvoreného dodatku k úverovej zmluve mal zaplatiť riadnu splátku v sume 54,45 EUR. Následne žalovaný realizoval splátky nižšie, ako boli zmluvne dohodnuté, a teda k zosplatneniu celého dlhu mohlo v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dôjsť pre nezaplatenie splátky nasledujúcej po splátke, ktorá realizovaná bola, teda splátky za mesiac august 2009 (za tento mesiac si zmluvné strany dohodli splátku v sume 0,- EUR v súvislosti s odkladom splátok do tohto mesiaca). Súd sa nestotožnil s argumentáciou právneho zástupcu žalobcu, že žalovaný nárok nie je možné posúdiť ako premlčaný, pričom v zmysle vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca si mohol nárok na súde uplatniť od mesiaca október 2009 (vrátane), keďže k splátke úveru za mesiac september 2009 riadne nedošlo, a táto nebola následnou úhradou ani doplatená žalovaným v plnej výške. V tomto prípade nie je smerodajné, kedy pôvodný veriteľ pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu celého zvyšku úveru, ale podstatnou je skutočnosť, pre ktorú splátku sa predmetný úver stal (a stať sa mal) v celom rozsahu

splatným, a to s poukazom na citované ustanovenia, ako i uvedené závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Trojročná premlčacia doba plynula odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvýkrát, teda od 21.10.2009, pričom táto uplynula dňom 20.10.2012. Žaloba bola súdu doručená až dňa 21.08.2015. Ak by aj súd aplikoval § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba by začala plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, teda 3 mesiace od splátky za mesiac september 2009, t. j. veriteľ by si mohol uplatniť nárok na zaplatenie dlhu na súde od 21.12.2009, pričom k uplynutiu premlčacej doby by došlo dňom 20.12.2012, a aj v takomto prípade by bol predmetný žalovaný nárok premlčaný, nakoľko žaloba bola súdu doručená až dňa 21.08.2015. Žalobca navyše vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 02.09.2013, čo sú takmer 4 roky odkedy sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú sa mal zosplatiť celý zvyšok úveru, pričom podľa platnej právnej úpravy je premlčacia doba trojročná, teda akceptovaním takéhoto konania veriteľa - banky by došlo k právnomu znevýhodneniu žalovaného ako spotrebiteľa - slabšej strany. V nadväznosti na uvedené skutočnosti s poukazom na vznesenú námietku premlčania súd posúdil žalovaný nárok ako premlčaný.

33. Súd dopĺňa, že podľa odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu mal skúmať i ďalšie hmotnoprávne námietky vznesené v konaní, a to námietku splatenia celého úveru vznesenú žalovaným, pričom súd konštatuje, že z vyjadrenia pôvodného veriteľa doručeného súdu dňa 20.09.2021 vyplýva, že žalovaný realizoval iba čiastočné úhrady, ktoré boli v nízkych sumách, nezodpovedali ani výške dohodnutej anuitnej splátky na základe úverovej zmluvy. S poukazom na námietku, že pohľadávka bola postúpená inému subjektu ako žalobcovi, súd zisťoval od spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., či v danej veci nedošlo k duplicitnému postúpeniu pohľadávky. Uvedená spoločnosť doručila súdu dňa 13.09.2021 svoje vyjadrenie k veci, že nimi vymáhaná pohľadávka voči dlžníkovi, ktorým je aj v ich prípade žalovaný, pochádza z iného právneho titulu – Zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 07.04.2004 č. XXXXXXXXXXXX, pričom k postúpeniu tejto pohľadávky došlo Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XX dňa 27.06.2013 uzatvorenej medzi spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. Ide teda o preukázateľne inú pohľadávku, ako je predmetná pohľadávka vymáhaná v tomto konaní. Tunajší súd ďalej zisťoval od spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. okolnosti týkajúce sa danej pohľadávky, pričom táto potvrdila, že predmetná pohľadávka bola postúpená žalobcovi, pričom pred postúpením bola vymáhaná v rámci mandátnej správy spoločnosťou BL Consulting od 16.02.2010 a dňa 15.03.2011 bola zverená do mandátnej správy spoločnosti Cash Collectors, teda dlh žalovaného bol evidovaný a žalovaný bol tiež vyzývaný na jeho zaplatenie. Súdu bol predložený i výpis z úverového účtu, pričom z tohto je zrejmé, že s splnením celého dlhu, resp. pohľadávky žalobcu, nedošlo. Súd preto tvrdenia žalovaného ohľadom zaplatenia žalovaného dlhu posúdil ako irelevantné a zjavne nedôvodné, nakoľko k zaplateniu žalovanej pohľadávky nedošlo. Istina pohľadávky bola v sume 100.000,- Sk (3.319,39 EUR). Celkové náklady žalovaného s poskytnutým úverom boli v sume 81.107,80 Sk (2.692,29 EUR). To znamená, že žalovaný sa v úverovej zmluve zaviazal zaplatiť veriteľovi celkovú sumu 6.011,68 EUR. Na čiastočných úhradách žalovaný zaplatil veriteľovi celkovo 916,25 EUR, čo vyplýva z predloženého výpisu z úverového účtu. Žalovaný mal teda voči veriteľovi dlh v sume 5.095,43 EUR (bez úrokov z omeškania).

34. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

35. Súd posudzoval i námietku žalovaného vznesenú v podanom odvolaní proti rozsudku tunajšieho súdu, že úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti predpokladané ustanovením § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Súd konštatuje, že v úverovej zmluve absentuje uplatnenie povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) citovaného zákona, a to aj napriek skutočnosti, že v zmluve bola stranami dojednaná výška splátok v sume 1.492,- Sk (49,53 EUR), ktorá bola Dodatkom k úverovej zmluve dohodnutá medzi stranami na sumu 54,45 EUR od 01.09.2009, bol dojednaný počet mesačných splátok v počte 119 a tiež termíny mesačných splátok splatných k 20. dňu v mesiaci, počnúc 20.07.2008 a končiac 20.05.2018. V predmetnom ustanovení však zákon vyžaduje i rozdelenie mesačných splátok na istinu, úroky a iné poplatky, teda ide o samostatnú amortizačnú tabuľku (splátkový kalendár), z ktorej je zrejme započítanie výšky istiny, úrokov a iných poplatkov na tú-ktorú mesačnú splátku, pričom toto číselné rozdelenie sa od počiatočnej splátky po konečnú značne líši. Táto žalovanému vystavená a odovzdaná nebola, resp. žalobca doposiaľ takýto dôkaz súdu nepredložil, preto má súd za preukázané, že v úverovej zmluve táto zákonná náležitosť absentuje, čo má v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona za následok sankciu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V takomto prípade by bol teda žalovaný povinný vrátiť veriteľovi iba istinu poskytnutého úveru vo výške 3.319,39 EUR, pričom je zrejme, že žalovaný na úhradách dlhu zaplatil 916,25 EUR, a teda v prípade, že by pohľadávka žalobcu nebola premlčaná, žalovaný by bol povinný zaplatiť žalobcovi zvyšných 2.403,14 EUR.

36. Ďalej sa súd zaoberal námietkou žalovaného, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. h) 258/2001 Z. z., a síce v úverovej zmluve absentuje podstatná zákonná náležitosť – podmienky zmeny úrokovej sadzby, ako aj index či referenčná sadzba, pričom žalobca nepreukázal, že by táto náležitosť mala byť splnená, iba odkázal na Obchodné podmienky banky, v ktorých sa uvádza, že veriteľ je oprávnený jednostranne meniť úrokovú sadzbu v závislosti od zmeny rizikovosti úverového vzťahu, pričom absentuje i spôsob a rámec zmeny, a preto sa táto zmluvná podmienka považuje za absentujúcu/nesplnenú. Taktiež neboli splnené podmienky definované ustanovením § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z., a síce celková výška nákladov uvedená v úverovej zmluve pôsobí prinajmenšom máľúco, nakoľko matematickým výpočtom výšky mesačnej splátky a počtu splátok nie je možné dospieť k sume uvedenej v úverovej zmluve, a to ani po započítaní spracovateľského poplatku, prípadne poplatkov za správu úveru, preto má súd túto zákonnú podmienku za taktiež nesplnenú. Súd nemá za preukázané, že právny predchodca žalobcu skúmal schopnosť žalovaného splácať úver, nakoľko táto skutočnosť nemá preukázaný právny podklad v spisovej materii, vykonanom dokazovaní a následne zistenom skutkovom stave. Namietaná aktívna vecná legitímácia žalobcu je daná, nakoľko súd má za preukázané, že právny predchodca žalobcu vyhlásenie mimoriadnej splatnosti žalovanému oznámil listom zo dňa 03.09.2013, pričom k tomuto dôkazu pripojil i doručenkú podpísanú a odovzdanú žalovanému dňa 10.09.2013 a rovnako v konaní preukázal postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobcu.

37. V nadväznosti na uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol.

38. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa odseku 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný,

súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípade vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

42. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % a v zmysle ustanovenia § 396 ods. 3 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %, nakoľko žalovaný sa v odvolacom konaní úspešne domohol toho, čo svojím odvolaním žiadal, a síce zrušenie pôvodného rozsudku súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).